

Rodna Gruda

Mateja Skelo: Za znanje se je treba boriti

Mateja Skelo: Knowledge Is to Be fought for!

Objavljeno dne/Published on: 04.07.2013

Avtor članka/Article Author: Blanka Markovič Kocen, foto: arhiv M. S., SIM

Sredi junija smo v Sloveniji, na dveh koncertih sakralne glasbe v Kranju in Ljubljani, gostili Matejo Skelo, mezzosopranistko slovenskega rodu, ki sicer živi in ustvarja v Sarajevu. Koncert je organiziralo Združenje Slovenska izseljenska matica, umetnica pa je svojo življenjsko in umetniško pot pred koncerti predstavila tudi za bralce Rodne grude.

In the middle of June Slovenia hosted a mezzo-soprano of Slovenian nationality from Sarajevo, Mateja Skelo, at two musica sacra concerts that were organised by the Office for Slovenians Abroad. Before the concerts, the artist had a chance to present her life work and artistic efforts to our readers.

Mateja Skelo: »Za dobrega kitarista ali pa za dobrega glasbenika nasploh je pomembna predvsem ljubezen do tega, kar dela, da uspe prek glasbe prenesti poslušalcem iskreno emocijo.«

Svojo glasbeno pot je začela kot kitaristka v kranjski glasbeni šoli pri Tanji Rozman in kasneje Ivani Zihlerl. Srednjo glasbeno šolo je obiskovala v Ljubljani, v razredu Igorja Sajeta, Akademijo za glasbo pa v razredu Andreja Grafenauerja. »Za vpis v glasbeno šolo sta najbolj zaslužna moj brat in sestra, njuno idejo pa sem z veseljem sprejela,« pojasnjuje sogovornica.

Kot večina otrok si je tudi Mateja želela igrati klavir, ampak sta jo brat in sestra nagovorila, naj se odloči za kitaro. In nikoli mi ni bilo žal zaradi te odločitve, pravi in dodaja, da oddelka za solopetje takrat niso imeli.

Ljubezen spremeni načrte

»Potem pa se je zgodila ljubezen in spremenila vse moje načrte,« odkritosrčno prizna.

»Moža sem spoznala v Budimpešti na krščanski konferenci. Bila je to ljubezen na prvi pogled, ko pa sem ga bolje spoznala, se je poleg nje začelo razvijati tudi veliko spoštovanje.« Hodila sta tri leta, Mateja je živela v Sloveniji, njen izbravec v Bosni, tako da sta bila veliko na poti.

»Zelo težko sem se odločila za selitev,« pravi. »V svojem življenju se opiram na Boga, od Njega črpam moč. Odločila sem se v tem duhu. Preselila sem se z mislijo, da ostaneva v Sarajevu le nekaj let, potem pa nazaj v Slovenijo. Tako mi je bilo lažje.«

Julija bosta zakonca Skelo praznovala deveto obletnico poroke oziroma devet let življenja v Sarajevu. »Minilo je, kot bi mignil. Prvih šest mesecev je bilo težko, vse novo in drugačno. Jezik, mentaliteta, zakon, služba... Velika življenjska šola, veliko sem se naučila in hitreje dozorela kot bi v udobni Sloveniji, kjer sem si 23 let gradila odnose, kariero, vse,« pravi glasbenica, ki pa se v Sarajevu počuti dobro. Pravi, da se je integrirala. »Potreben je čas, da si ustvariš nov krog prijateljev in se uveljaviš, v mojem primeru kot umetnik. Nekatere stvari so mi bolj všeč v Bosni, druge v Sloveniji. Pri Bosancih cenim, da niso zaprti vase, radi se družijo in bolj spoštujejo družino in sorodstvo.«

Očarana nad opernim petjem

Študij solopetja je Mateja začela v Sloveniji, v drugem letniku Akademije za glasbo, na predlog njenega profesorja kitare Igorja Sajeta. »Petje je bilo od malih nog moja ljubezen. Kot deklica sem veliko pela z očetom in ko sem

nekoč gledala film o življenju neke operne pevke, me je ta zvrst petja očarala. Zaželela sem si, da bi tudi jaz to zmogla. Kot sem že rekla, takrat oddelka za petje v Kranju ni bilo, tako da sem morala to željo začasno opustiti,« pojasnjuje sogovornica.

Po njenih besedah se je študij solopetja razlikoval od študija kitare tudi zato, ker ni bil tako brezskrben, zahteval je ogromno študija in dela. »Peveci so bolj ponosni ljudje kot kitaristi, zato je bil moj odnos s profesorji manj pristen in sproščen,« pravi Mateja, ki študija petja na žalost nima v lepem spominu: »Spoznala sem, da se na profesorje ne smem preveč navezati, ampak se moram za znanje sama boriti in raziskovati.« Zato je od samega začetka poleg študija najemala tudi zasebne ure petja pri različnih profesorjih V Sloveniji, na Hrvaškem in v Bosni.

Zahtevno usklajevanje poučevanja in koncertiranja

Mateja najraje nastopa kot solistka. Poje tudi v ansamblu Art vivo, ki ga sestavlja 12 pevcev iz Sarajevske opere, katere članica je bila tudi sama. »Prav ste uganili, da je kombinirati delo v šoli s koncertno aktivnostjo precej naporno,« odgovarja na vprašanje o usklajevanju obeh področij svojega dela. »Posebej zato, ker moram obe področji, razvoj kitare in petja, pozorno spremljati. Zaenkrat še gre, zaradi podpore in razumevanja moža. Morda bo drugače, ko pridejo otroci.«

Lani je dobila v svoj razred dva zelo nadarjena učenca. To je posebno veselje za učitelja, ugotavlja, in zahteva precej drugačno, kreativno in zahtevnejše delo.

»Za dobrega kitarista ali pa za dobrega glasbenika nasploh je pomembna predvsem ljubezen do tega, kar dela, da uspe prek glasbe prenesti poslušalcem iskreno emocijo,« pravi glasbenica, ki velik pomen pripisuje tudi tehničnim stvarim, ki sodijo pod ime »talent«, kot so muzikalčnost, posluš, motorične sposobnosti in ne nazadnje veliko vaje, truda, potrpežljivosti.

Kitara – življenjska sopotnica

»Odkar se koncertno ukvarjam s petjem, je kitara dobila pomembno mesto v mojem življenju. Igram 'za svojo dušo' in za potrebe svojih učencev. Včasih spremljam tudi pevce ali par kar sama sebe,« sogovornica odgovarja na vprašanje, kakšno mesto ima kitara v njenem vsakdanjem življenju.

V slovenskih društvih je aktivna toliko, kolikor ji dopušča čas. Nekaj časa je ob prireditvah pomagala zboru Camerata Slovenica, imela koncert za Prešernov dan in še kakšen nastop na prireditvah, ki jih pripravlja društvo Ivan Cankar. Mateja ob tem priznava, da se njena želja biti aktivna v društvu z leti povečuje, čemur, pravi, najbrž botruje večje zavedanje, da živi v Bosni in se morda nikoli več ne vrne v Slovenijo.

Čeprav rada poje vse vrste in stilska obdobja klasične glasbe, ji je sakralna glasba posebej pri srcu, ker ima, kot pravi, rada Boga in toliko bolj doživlja besedila, ki jih poje.

Prvič pred slovenskim občinstvom kot solo pevka

Poleg nekaj nastopov, ki jih je imela v času učenja solopetja pri Saški Kolarič, se je Mateja Skelo na junijskih koncertih slovenskemu občinstvu prvič predstavila kot solo pevka. »Želim, da me prijatelji spoznajo tudi kot solo pevko in da ljudem, ki bodo prišli na koncert, podarimo lepo glasbeno doživetje,« je povedala pred koncertom.

Matejina želja in cilj sta, da bi redno koncertirala. »Ni toliko pomembno kje, pač pa, da to delam dobro in iskreno. Želim se ukvarjati s koncertnim petjem, ne biti zaposlena v operi, čeprav je tako dosti težje graditi kariero,« pove glasbenica.

Se bo kdaj vrnila v Slovenijo? »Odkar kar sem se preselila, obstaja želja po vrnitvi v Slovenijo. Starši so največji razlog mojega domotožja. Vse drugo je mogoče nadomestiti. Želja obstaja, ampak zaenkrat z možem selitve ne načrtujeva.«

